

בְּמַרְומָם יַלְמֹדוּ עֲלֵיכֶם
זִכְוָתֵנוּ וְעַלְינּוּ זִכְוָתָן,
שְׁתַהְאָ לְמַשְׂמָרָתָ שְׁלוֹם, וְנִשְׁאָ
בָּרָכָה מֵאָתָן, וְצִדְקָה מַאֲלָהָי
יִשְׁעָנוּ, וְנִמְצָא חָנוּ וְשָׁכֵל טֻוב בְּעִינֵינוּ
אֱלֹהִים וְאָדָם:

לשנת הרכחון, הוא ניחלנו יום שבעה שבת וקונחה לחמי העולמים:
לאה: הרכחון, הוא יתקדש עליינו את החדש הזה, לטובה ולברכה;
לייא: הרכחון, הוא ייחילנו יום שבעה טוב;
לייה: הרכחון, הוא יתקדש עליינו את השעה הזאת לטובה ולברכה;
לטוכות: הרכחון, הוא יקים לנו את ספת זו והופך-

הַרְחָמָן, הַמְּשִׁיחָ וְלִחְיָה הָעוֹלָם
הַבָּא. בְּחֹול מַגְדִּיל (בַּיּוֹם שְׁמַתְפָּלִים מוֹסֵף (וגם
בְּסֻעֻודָת מְלֹהָ מֶלֶה) אָוּמְרִים: מַגְדָּל) יִשְׁעוּת
מֶלֶכוּ, וְעַשֵּׂה חֶסֶד לְמַשְׁיחָו, לְדָוד וּלְזָרְעוֹ
עַד עוֹלָם: עָשָׂה שְׁלוֹם בְּמַרְומָם, הוּא יִעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמְנוּ:

יראו: אֶת " קָדְשֵׁינוּ, כִּי אֵין מִחְסָר
לִירְאָיו: כְּפִירִים רְשָׁוֹ וּרְעָבוֹג,
וְדָרְשֵׁי " לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: הַזָּדוֹ לְיִי כִּי טוֹב,
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פֹּתַח אֶת יִדָּה, וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חֵי רְצָוָן: בָּרוּךְ הָגָבָר אֲשֶׁר יִבְטֵחַ בְּיַיִן,
וְהִיא " מְבֻטְחוֹ: נְעֹר הַיִּתְיָי, גַּם זְקָנָתִי וְלֹא
רְאִיתִי צְדִיק נִעְזֵב, וְזָרְעוֹ מְבֻקָּשׁ לְחַם: " יְ
עַז לְעַמּוֹ יִתְן, " יִבְרֹךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שִׁיר הַפְּעֻלֹּת, בְּשׁוֹב " אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הַיָּנוּ פְּחָלָמִים:
אוֹ יִפְלָא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָהָה, אוֹ יֹאמְרוּ בְּגָוִים, הַגְּדִיל
" לְעַשׂוֹת עִם אַלְהָה: הַגְּדִיל " לְעַשׂוֹת עַמְּנָנוּ, הַיָּנוּ שְׁמָחִים:
שַׁוְּבָה " אֶת שְׁבִתֵּנוּ, פְּאַפְקִים בְּעַבְבָּה: הַזְּרִיעִים דְּקָמָעה
בְּרָהָה יִקְצֹרָה הַלְּקָעָה יְלָקָעָה וְכָלה נָשָׂא מַשְׁךְ הַאֲרָעָה, בָּא יְבָא
בְּרָהָה, נְשָׂא אַלְפָתִינוּ:

שלושה שאכלו כאחד חידושים בדרכם:

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם פָּלוּ בְּטוֹבוּ, בְּחֻנָּה
בְּחֶסֶד וּבְרָחְמִים, הַוָּא נָוַתֵּן לְחַם לְכָל בָּשָׂר כִּי
לְעוֹלָם חָסְדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹלָה, תְּמִיד לֹא חָסֵר
לְנוּ, וְאֶל יִחְסַר לְנוּ מִזְוֹן לְעוֹלָם וְעַד, בְּעַבְור
שְׁמוֹ הַגְּדוֹלָה, כִּי הַוָּא אֶל זֶה וּמִפְרְנִים לְכָל
וּמִטְבֵּל לְכָל, וּמִכְיָן מִזְוֹן לְכָל בְּרִיאָתוֹ אֲשֶׁר
בָּרָא: [כְּאָמָר, פֹּתַח אֶת יִדָּה, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
חֵי רְצָוָן] בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַזֶּה אֶת הַכָּל:

נָזֶה לְאָבוֹתֵינוּ, אֶרְץ חֶמְדָה טוֹבָה
וּרְחָבָה, וְעַל שְׁהַזְּצָאתֵנוּ " אֱלֹהֵינוּ מֶרְאֵץ
מִצְרָים, וַפְּדִיתֵנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתָךְ
שְׁחַתְמָתָ בְּבָשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרָתָךְ שְׁלִפְרָתֵנוּ,
וְעַל חֶקְיקָה שְׁהַזְּעַתֵּנוּ, וְעַל חַיִם חָנוּ וְחָסֵד
שְׁחוֹנוּנָתֵנוּ, וְעַל אֲכִילָת מִזְוֹן שְׁאָתָה זֶה
וּמִפְרְנִים אָוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת
וּבְכָל שָׁעָה:

בחנוכה ו/orוים אומרים כאן ועל הפיסויים:

על הַכָּל " אֱלֹהֵינוּ אֲנָחָנוּ
מוֹדִים לְךָ, וּמִבְרָכִים
אָוֹתָה, יִתְבָּרֵךְ שְׁמַךְ בְּפִי כָּל חֵי
תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד, כְּכֹתֶב, וְאֲכִילָת

ירושלים עיר הקדש
במהירה בימינו. ברוך

אתה יי', בונה ברחמי ירושלים. אמן:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, האל
אבינו, מלכנו, אדרינו, בוראנו,
גואלנו, יוצרנו, קדשו נו קדוש יעקב, רוענו רועה
ישראל. המלך הטוב, והמטיב לכל, שבכל יום
ויום הוא הטיב, והוא מטיב, והוא יטיב לנו. והוא
גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד למן ולחסד
ולרחמים ולרוח, הצלחה והצלחה, ברכה וישועה,
נחמה, פרנסתנו וככללה, ורחמים, וחימום ושלום,
וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסנו: אמן.

הרחמן, הוא מלך עליון לעולם
בשמי ובארץ. הרחמן, הוא יתבהה לדוד
דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר
בנו לעד ולעולם עולם. הרחמן, הוא יפרנסנו
בקבود. הרחמן, הוא ישבർ עלנו מעל צו ארנו
והוא יוליכנו קוממיות לארכנו. הרחמן, הוא
ישלח לנו ברכה מרובה בבית זהה ועל שלוחנו זה
שאכלנו עלי. הרחמן, הוא ישלח לנו את אליו
הנביא זכור לפטורה, ויבשර לנו בשורות טובות
ישועות ונחמות: הרחמן, הוא יברך את (אבי)
מורוי) בעל הבית הזה, ואת (אבי מורת) בעל
הבית הזה, אותם ואת ביתם ואת זרים ואת כל
אשר להם. (אם סמור על שולחן עצמו יאמו: הרחמן,
הוא יברך אותו (אבי ואקי) ואת אשתי ואת
זרע ואת כל אשר לו), אותנו ואת כל אשר לנו,
כמו שנתברכו אבותינו אברם יצחק ויעקב,
בכל, מפל, כל, כן יברך אותנו כלנו יחד, בברכה
שלמה, ונאמר אמן:

ושבעת, וברכת את יי' אליהיך על
הארץ הטבה אשר נתנו לך: ברוך
אתה יי', על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי' אלהינו, על ישראל עמך,
על ירושלים עירך, ועל ציון
משכון כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך,
ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמה
עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו,
וככללנו, והרוי חנו, והרוח לנו יי' אלהינו
מירה מכל צרותינו. ונא, אל תזכירנו יי'
אלהינו, לא לידי מחתנת בשר ודם ולא לידי
הלוותם. כי אם לידי המלאה, הפתוחה
הקדושה והרחבה, שלא נמוש ולא נכלם
לעולם ועד:

בשות אסורים:

רצח והחלינו יי' אלהינו במצותיך ובמצוות יום
השביעי, השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול
וקדוש הוא לפניו, לשבת בו ולנוח בו באהבה במצוות
רצוח, וברצונו הנני לנו יי' אלהינו, שלא תהא צרה ונגון
ואקחה ביום מנוחתנו. וראנו יי' אלהינו בנצח ציון
עיר, ובבנינו ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל
הישועות ובבעל הנחמות:

בראש חדש וו"ט ורשות ראה השבח אמורים כאן עלה ויבא
אלהינו ואלינו אבותינו, עליה ישב ויגיע, ויראה וירצה
וישמע, ופקד ויזכר זכרנו פקדנו, זכרון אבותינו, זכרון
מושיח בנו דוד עבדך, זכרון ירושלים עיר קדשך, זכרון
כל עיר בית ישראל לפניה, לשליטה לטובה, לחי לחסד
ולרחמים לחיים ולבלים ביום חדש ראש החדש הזה.
בפסח חג הפחות הזה. בשביעות חג השבעות הזה. בסוכות חג
הסוכות הזה. בשמי עשרה ובשמחת תורה שמימי עצרת חג הזה.
בראש השנה חנוכה הזה. לדים וולדים האכלים ב"י יאמו הכהנים
זה. זכרנו יי' אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושענו
בוחמים טובים. ובברך ישעה ורחמים, חוס ותחנו ורחם
עלינו והושענו, כי אלקינו עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה: